Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Salpix

1887-11-28

þÿ £ ¬ » À ¹ ³ ¾ - ± Á . 1 5 2

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10362

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Δ΄ ΛΕΜΗΣΣΩΙ ΚΥΠΡΟΥ 28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1887 ΑΡ. 152

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα.
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου Σελ. 8
Ἐν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 15

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Καταχωρήσεις προπληρωτέαι.
Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι, δωρεάν.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ——Editor S. HOURMOUZIOS.

ΦΩΝΗ ΛΑΟΥ

Ὅτι ἡ Κύπρος πάσχει τὰ πάνδεινα, ὅτι ἡ δυστυχία καὶ ἡ πεῖνα καὶ ἡ γυμνότης εἰσήλασαν εἰς πᾶσαν οἰκογένειαν, ἐπεσκέφθησαν πᾶσαν οἰκίαν, ἀπειλοῦσι πᾶσαν κυπριακὴν ὕπαρξιν, εἶνε πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θεότυφλος δὲν δύναται νὰ ἴδῃ, θεόκωφος δὲν δύναται νὰ ἀκούσῃ καὶ θεότρελλος δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ. Οἱ ἄνθρωποι ἐγκατέλειψαν τὰς οἰκίας των καὶ περιφέρονται ἀπὸ τόπου εἰς τόπον νὰ ἐργασθῶσιν ἀντὶ ψωμίου μόνον νὰ ζήσωσιν, αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδία ἐπαιτοῦσι γυμνὰ καὶ ἀνυπόδητα ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον, ἡ γῆ κλαίει καὶ ὀδύρεται διὰ τὴν γύμνωσίν της, ὁ τόπος ἐν γένει παλαίει μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου, ὁ τύπος προσπαθεῖ καὶ ὅμως ἀδυνατεῖ νὰ παραστήσῃ πιστῶς τὴν τρομερὰν καὶ ἀπαισίαν εἰκόνα, καὶ ὅμως μ' ὅλα ταῦτα ἡ σεβαστὴ Κυβέρνησίς μας, χάριν τῆς εἰσπράξεως καὶ τοῦ τελευταίου ὀβολοῦ, ἐξακολουθεῖ διώκουσα ἀμειλίκτως τοὺς ὀφειλέτας φόρων, δὲν ἔπαυσεν ἀποστέλλουσα κατὰ τῶν δυστυχῶν χωρικῶν ὡς ἄλλους λύκους τοὺς εἰσπράκτορας, καὶ δὲν ἀνέστειλε τὰς περὶ δημεύσεως στρωμάτων, ἐνδυμάτων καὶ αὐτῶν τῶν τροφῶν ἀκόμη ἐπιταγάς της. Ὤ! τοῦτο καλεῖται πλέον ἀσυνειδησία, ἀθεοφοβία, ἀπανθρωπία.

Δὲν ἀγνοοῦμεν τὴν αἰτίαν διὰ τὴν ὁποίαν ἡ κυβέρνησις προσπαθεῖ νὰ εἰσπράξῃ τοὺς φόρους. Ἡ προσπάθεια της εἶνε ὅσον τὸ δυνατὸν νὰ ὀλιγοστεύσῃ τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἔτους, τὸ ὁποῖον θὰ ἀναγκασθῇ νὰ καλύψῃ τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἡ πολιτικὴ αὕτη εἶνε σκολιὰ καὶ διεστραμμένη, πιστεύομεν δ' ὅτι πρώτην ἤδη φορὰν ἐφαρμόζει τοιαύτην πολιτικὴν ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις εἰς τὰς κτήσεις της, νὰ προτιμᾷ δηλ. τὴν καταστροφὴν τῶν λαῶν της παρὰ τὴν βλάβην τοῦ βαλαντίου της· ἄλλως καθίσταται ἀνεξήγητος ἡ πολλαπλασίασις τῶν κτήσεων καὶ ἀποικιῶν της.

Καὶ βεβαίως. Πρώτη, πιστεύομεν, ἡ δυστυχὴς Κύπρος ἔπαθε τοιοῦτο πάθημα, νὰ ἐξαρτᾶται δηλ. ἀπὸ ὀλεθρίου χάρτου, τὴν φθίσιν αὐτῆς προκαλέσαντος καὶ πρὸς τὴν μοιραίαν κατατροφὴν πάσῃ δυνάμει αὐτὴν ἐξωθοῦντος. Πᾶν κακὸν ἐν Κύπρῳ γεννᾶται ἐκ τοῦ βρωμεροῦ καὶ ἀτίμου ἐκείνου χάρτου. Οἱ φόροι ἐξογκοῦνται αὐξάνουν καὶ πολλαπλασιάζονται, διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ τὸ ποσὸν καὶ εἰς τὰς τοπικὰς καὶ κυβερνητικὰς ἀνάγκας καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν τῆς «τιμῆς τοῦ αἵματος», τῶν τριάκοντα τοῦ Ἰούδα ταλάντων, διὰ νὰ μὴ ὑποστῇ ἐγχείρισιν τὸ κεντρικὸν τῶν Ἄγγλων φορολογουμένων ταμεῖον. Ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας τῆς ζωῆς μας, (διότι χάρισμά των ὅση μᾶς ἔμεινε περιουσία) δὲν δύναται νὰ ληφθῇ πρόνοια, διότι ἀπαιτοῦνται καὶ ἔξοδα περισσότερα καὶ τότε τὸ ποσὸν δὲν ἀρκεῖ, καὶ αὐξάνει τὸ ὑπὸ τοῦ ταμείου τῆς Βρεττανίας καλυπτόμενον ἔλλειμμα. Ὑπὲρ τῆς παιδείας, ὑπὲρ ὑποστηρίξεως τῆς γεωργίας, εἰς δημόσια ἔργα, δὲν δύναται νὰ δαπανηθῇ μέγα ποσὸν, διότι αἱ 95 χιλ. λίραι θὰ πληρωθῶσι καὶ τότε τὸ ἔλλειμμα θὰ αὐξηθῇ.

Πηγὴ λοιπὸν παντὸς κακοῦ πάσης καταστροφῆς, ἀφορμὴ τῆς πενίας καὶ γυμνότητός μας εἶνε ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν φόρος. Ἐὰν ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις δύναται ἐναντίον τῆς θελήσεως τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως νὰ ἐπιφέρῃ ἀλλοίωσίν τινα εἰς τὴν σύμβασιν ἐκείνην, ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι κατόπιν μιᾶς παρακλητικῆς ἐκ μέρους τῶν κατοίκων ἀναφορᾶς, θὰ ἠλάττωνε τὸν φόρον αὐτόν. Καὶ ποία τότε προσβολὴ θὰ ἦτο Θεέ μου διὰ τὴν χριστιανικὴν, πλουσίαν, εὐγενῆ καὶ πεπολιτισμένην κυβέρνησίν μας. Ἀχ! ἐὰν ὑπῆρχον ἐν Κύπρῳ ἄνθρωποι ἐνεργοί, ἐὰν εἴχομεν πράγματι τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ ἐνεργήσωμεν ὅ τι δυνάμεθα ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας τῆς πατρίδος μας, δὲν θὰ ἀφίνομεν ἀνεκτέλεστον οὐδὲν ἔννομον μέσον, ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην ἐλπίδα ἐπιτυχίας παρέχοντος. Πλὴν μᾶς κατέλαβε τέλεον πλέον ἡ ἀπελπισία καὶ ἀφέθημεν συρόμενοι ὑπὸ τῶν ρευμάτων τῆς δυστυχίας καὶ τοῦ ποταμοῦ τῆς καταστροφῆς, καὶ οὐδὲ τὴν χεῖρα ἐκτείνομεν πλέον νὰ ἁρπάσωμεν τὰ ποῦ καὶ ποῦ ἀναφαινόμενα καὶ ἐπιπλέοντα σωστικὰ σώματα.

Τὰ πάντα ἀφήκαμεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς κυβερνήσεως. Ἐξηρτήσαμεν τὴν τύχην μας, τὴν ὕπαρξίν μας ἀπὸ τῶν κυβερνητικῶν χειρῶν καὶ ἐκοιμήθημεν ἀμέριμνοι. Καὶ εἶνε μὲν τοῦτο τιμὴ μεγάλη διὰ τὴν κυβέρνησιν, λαμβάνουσαν προνόμια μητρὸς, ἀλλ' ἰδοὺ ἡ μήτηρ, ἢ μᾶλλον ἡ τροφὸς, ξένη, ἰδιότροπος καὶ σκληρὰ οὖσα, οὐδὲ κἂν φροντίζει νὰ δώσῃ τοὺς μαστούς της εἰς τὸ καταπεινασμένον τέκνον. Ἀνάγκη νὰ κλαύσῃ τοῦτο, καὶ νὰ κλαίῃ ὅλαις δυνάμεσιν ἐπὶ πολλὴν ὥραν διὰ νὰ δυνηθῇ μόλις νὰ μαλάξῃ τὴν ἄπονον καὶ ἄστοργον καρδίαν. Ἐὰν δὲ καὶ οὕτως ἡ τῆς χρέη μητρὸς ἐκτελούσης καρδία ἐξακουλουθῇ διαμένουσα ἀπάνθρωπος καὶ σκληρὸς καὶ ἐπέλθῃ ὁ θάνατος, ὁ κόσμος τότε θὰ κατακρίνῃ τὴν τροφὸν εἰς ἣν ἐνεπιστεύθη τὸ τέκνον ἡ χεὶρ τῆς θείας Προνοίας.

Ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν προχωροῦμεν εἰς τὸν θάνατον καὶ οὐδὲν ἡ κυβέρνησις πράττει οἴκοθεν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐξακολουθεῖ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων διὰ παντὸς σκληροῦ μέσου. Καταβαίνουν οἱ δυστυχεῖς καὶ πεινάλεοι χωρικοὶ εἰς τὰς πόλεις, παρακαλοῦν μετὰ θερμῶν δακρύων τοὺς πολίτας νὰ τοὺς δανείσωσι 2–3 κοιλὰ σίτου, μόλις κατορθοῦσι τοῦτο μετὰ πολλοῦ κόπου, λαμβάνουσι τὸν σῖτον ἢ τὴν κριθὴν καὶ ἀπέρχονται εἰς τὸ χωρίον των μὲ τὴν μαύρην χαρὰν εἰς τὴν καρδίαν ὅτι ἐπί τινας ἡμέρας θὰ θρέψωσι τὰ λιμώττοντα τέκνα των καὶ θὰ διατηρήσωσι τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὰς γεωργικὰς ἐργασίας των ζῶά των, καὶ πρὶν ἢ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ χωρίον ἀναθρώσκει ἐνώπιον των ὡς φάσμα ἐκ τοῦ Ἅδου ὁ εἰσπράκτωρ καὶ ἁρπάσσει τοῦτο καὶ τὸ δημεύει διὰ νὰ λάβῃ τοὺς φόρους. Φαντάσθητε ὑπὸ ποίαν τρομερὰν δοκιμασίαν τίθεται ἡ ὑπομονὴ τοῦ ἀπηλπισμένου καὶ ἠγανακτημένου χωρικοῦ. Πλὴν πρὸς Θεοῦ χωρικοί! μακρὰν ἀπὸ τῆς ἰδέας σας πᾶσα παράνομος πρᾶξις, πᾶσα κακὴ σκέψις. Δι' ἐννόμων καὶ διὰ τιμίων μέσων μόνον δυνάμεθα νὰ κα-

τορθώσωμεν τὴν θεραπείαν παντὸς πράγματος. Ἡ ἰδέα σας ὅτι ἀνάγκη εἰς ὡρισμένην ἡμέραν νὰ κατέλθητε εἰς τὰς πόλεις, νὰ φωνάξητε τὸν πόνον σας, νὰ ἐνεργήσητε δηλαδὴ τὰ εἰς ἄλλα μέρη λεγόμενα συλλαλητήρια εἶνε καλή, πλὴν πρὸς Θεοῦ! οὔτε μία λέξις ἄτοπος δὲν πρέπει νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῶν χειλέων σας. Νὰ περιορισθῆτε εἰς τὴν δι' ὅσων δύνασθε τρόπων ἔκφρασιν τοῦ πόνου σας, τοῦ πάθους σας, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Κυβέρνησίς μας ἔχει τὴν δύναμιν νὰ μᾶς θεραπεύσῃ ἅμα ὡς θελήσῃ. Ἐν τοιούτῳ πνεύματι κατέλθετε εἰς τὰς πόλεις, παραπονήθητε, φωνάξατε, καὶ εἴθε ἡ φωνή σας νὰ ἀκουσθῇ ὡς φωνὴ λαοῦ βοῶντος μέγα· εἴθε δὲ ἡ τοῦ λαοῦ φωνὴ νὰ γείνῃ φωνὴ Κυρίου.

ΤΟ ΠΕΡΙ ΥΠΑΡΞΕΩΣ Η ΑΥΞΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΑΚΟΥΡΓΩΝ ΖΗΤΗΜΑ.

Διελθόντες ἐπισταμένως τὰς περὶ αὐξήσεως κακουργημάτων καὶ κλοπῶν ἀναφυείσας ἐσχάτως συζητήσεις, τολμῶμεν ἵνα αἰτησώμεθα τὴν ἄδειαν παρὰ τῶν τὰς ἰδίας γνώμας ἐπὶ τοῦ θέματος διατυπωσάντων καὶ, προσελθόντες καὶ ἡμεῖς παρὰ τὸν κύκλον τῆς συζητήσεως, διατυπώσωμεν ἐν λίγοις τὴν ἰδέαν μας.

Ἐὰν καλῶς ἐνοήσαμεν, αἱ περὶ κακούργων καὶ κλεπτῶν συζητήσεις ἀμφοτέρων τῶν διὰ τῆς « Ἀληθείας » καὶ περὶ τῆς « ἀληθείας τῶν ἀληθειῶν » συζητούντων, ἔχουσι διπλοῦν χαρακτῆρα. Ἀφ' ἑνὸς δηλ. διερευνῶσιν οὗτοι καὶ ἀναπτύσσουσι τὸν λόγον τῆς παρά τινι λαῷ ὑπάρξεως τῶν διαφόρων κακούργων καὶ κλεπτῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκτιθέασι τὰ αἴτια τῆς αὐξήσεως τῶν τοιούτων ἐν τῇ νήσῳ, καὶ ὁ μὲν ἀποδίδει τὴν ὕπαρξιν ἢ μὴ τούτων ἀνάλογον πρὸς τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν τῆς ὑφ' ἧς περιζωννύνται κοινωνίας, ὁ δὲ καί τινες ἄλλοι μετ' αὐτοῦ, φρονεῖ ὅτι ἡ αὔξησις τῶν κακουργημάτων καὶ τῶν κακούργων, τῶν κλοπῶν καὶ τῶν κλεπτῶν ὀφείλεται κυρίως καὶ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀτέλειαν τῶν δικαστηρίων, εἰς τὴν ἀτέλειαν τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας, εἰς τὴν « πλημμελῆ καὶ ἀτελῆ ποινικὴν οἰκονομίαν », ὅπερ ὁ πρῶτος ἀποκρούει.

Θὰ μᾶς ἐπιτρέψωσι βεβαίως οἱ κύριοι οὗτοι νὰ τοῖς εἴπωμεν τόσον ἐλευθέρως ὡς ὁ πρῶτος, κατὰ πολὺ συντομώτερον ἢ ὁ δεύτερος, καὶ τόσον εὐτόλμως ὡς ἀμφότεροι, ποῦ ἡμεῖς βασιζόμενοι φρονοῦμεν ὅτι ἀμφότεροι ἀφίστανται τῆς ἀληθείας, εἴμεθα δὲ πρόθυμοι ν' ἀσπασθῶμεν πᾶσαν λογικὴν ἀναίρεσιν τῶν ἰδεῶν μας, διότι πόρρω ἀπέχομεν τοῦ νὰ θεωρῶμεν αὐτὰς ἀλανθάστους.

Διὰ νὰ γνωρίσωμεν ἀκριβῶς τὸν λόγον τῆς ὑπάρξεως κακούργων ἀρκεῖ πιστεύω ἡ περὶ ὑπάρξεως τιμίων ἀνθρώπων ἔρευνα, τὸ δ' ἀντίθετον τῶν λόγων τῆς ὑπάρξεως τῶν δευτέρων τούτων, εἶνε ἡ ἀληθὴς αἰτία τῆς ὑπάρξεως τῶν πρώτων. Ἐὰν λοιπὸν πρὸς τὴν ὕπαρξιν τιμίων ἀνθρώπων συντελῇ ἡ ἠθικὴ μόρφωσις καὶ διάπλασις τῆς καρδίας, (ἀνεξαρτήτως τῆς διὰ γραμμάτων ἀναπτύξεως τοῦ νοὸς, διότι παρατηροῦμεν ὅτι εἰς τὴν Εὐρώπην οἱ τρομερώτεροι κακοῦργοι εἶνε ἐγγράμματοι), ἕπεται ὅτι ἡ ἔλλειψις τοιαύτης συντελεῖ εἰς τὴν ὕπαρξιν κακούργων. Διότι ἐὰν ἦνε ἀλάθητον τὸ ἀξίωμα ὅτι « ἔκαστος λογίζεται καλὸς μέχρις οὗ ἀποδειχθῇ τὸ ἐναντίον » εἶνε ὅμως ἐπίσης ἀλάθητον τὸ ἐπίσημονικὸν ἀξίωμα ὅτι « ὁ ἄνθρωπος γεννᾶται κακὸς μέχρις οὗ ἀποβάλῃ τὸ ἔμφυτον τῆς κακίας διὰ τῆς ἠθικῆς μορφώσεως ». Ἐὰν τοῦτο ἐννοῇ ὁ τὴν ἐπιτόλασιν τοῦ ἐγκλήματος ἐν τῇ νήσῳ ἀποδίδων εἰς τοὺς γονεῖς, τοὺς ἱερεῖς, τοὺς διδασκάλους, κλ. κλ, εἰς τὰς διαφόρους δηλονότι τάξεις τῶν ἀνθρώπων μεθ' ὧν συζῇ ὁ ἀνήθικος, ὁ κακοῦργος, τότε συμφωνοῦμεν πλήνδὲν ἐξερράσθη σαρῶς, διότι μεταξὺ τούτων συζῇ καὶ ὁ ἠθικὸς, ὁ τίμιος· ἡμεῖς δὲ τότε δυνάμεθα νὰ τῷ εἴπωμεν τὸ ἀντίθετον ὅτι δηλ. ὁ ἠθικὸς, ὁ τίμιος, εἶνε τοιοῦτος, διότι διδάσκεται καὶ ἠθικῶς μορφοῦται ὑπὸ τῶν γονέων, τῶν ἱερέων, τῶν διδασκάλων, τῶν δημοσιογράφων κλ. κλ., αὐτῶν δηλ. ἐκείνων μεθ' ὧν καὶ δι' ὧν, κατ' αὐτὸν, κατηρτίσθη ὁ κακοῦργος. Ἐὰν οἱ γονεῖς ἔπταιον, τότε θὰ ἦσαν κακοῦργοι ὅλα των τὰ τέκνα· ἐὰν οἱ ἱερεῖς, θὰ ἦσαν τοιοῦτοι ὅλοι οἱ γονεῖς· ἐὰν οἱ διδάσκαλοι, θὰ ἦσαν τοιοῦτοι ὅλοι οἱ μαθηταὶ καὶ ἐὰν οἱ δημοσιογράφοι, θὰ ἦτο ὅλος ὁ κόσμος κακοῦργοι. Πλὴν ἰδοὺ καθ' ἡμᾶς τί συμβαίνει.

« Ὁ ἄνθρωπος γεννᾶται κακὸς », ὑπάρχουσι δὲ φύσεις ἀνθρώπων τοιαῦται, ἃς μεταβαλεῖν, οὐ ῥᾴδιον. Ἡ μικρὰ λοιπὸν (ὁμολογητέον τοῦτο) καὶ περιωρισμένη φωνὴ τῆς ἠθικῆς διδασκαλίας τῶν γονέων, τῶν ἱερέων, τῶν διδασκάλων κλ. δύναται μὲν νὰ μεταπλάσῃ τὰς εὐμαλάκτους καὶ πρὸς τὸ καλὸν κλινούσας φύσεις, δὲν ἰσχύει ὅμως νὰ μεταπλάσῃ καὶ τὰς ἄλλας τὰς πονηρὰς καὶ μᾶλλον πρὸς τὸ κακὸν κλινούσας, αἵτινες τὴν πρὸς τὸ κακὸν ὁρμὴν ἀπέκτησαν ἐκ τινων ἀσημάντων περιστατικῶν, ἐκ τινων μικρίστων ἀνηθικων πράξεων κατὰ τὴν νεανικὴν καὶ παιδικὴν ἡλικίαν, αἵτινες διέλαθον τοὺς γονεῖς ἢ τοὺς διδασκάλους. Ἐκ τῶν μικρῶν δὲ τούτων καὶ ἀσημάντων ἄρχεται ὁ ἄνθρωπος ἀναβαίνων τὴν ἀνιοῦσαν ἐγκληματικὴν κλίμακα, καὶ, ἐὰν δὲν εὕρῃ κώλυμα, ἀναβαίνει μέχρι τῆς ἀνωτάτης βαθμίδος, ἧς ἄνωθεν, κρέμαται ἡ ἀγχόνη. Ἰδοὺ καθ' ἡμᾶς ὁ λόγος διατὶ μεταξὺ πολλῶν τέκνων, ἢ μεταξὺ μιᾶς κοινωνίας ἀναπτύσσονται ἄνθρωποι ἠθικοὶ καὶ τίμιοι, καὶ ἄνθρωποι ἐπιρρεπεῖς εἰς τὴν κακίαν, τὸ ψεῦδος, τὴν κλοπὴν, τὸ κακούργημα.

Ἐρχόμεθα ἤδη εἰς τὸ δεύτερον ζήτημα τὸ « τίς ὁ λόγος τῆς αὐξήσεως τῶν κακουργημάτων ἐν τῇ νήσῳ ».

Ἡμεῖς πρὸ πολλοῦ διετυπώσαμεν τὰς ἰδέας μας ὅτι τὰ αἴτια τῆς αὐξήσεως τούτων εἶνε πρῶτον ἡ δυσυχία, δεύτερον ἐκ τοῦ ὅτι δι' ἕνα ἢ ἄλλον λόγον δὲν συνεργοῦν καὶ δὲν συντρέχουν τὸν παθόντα οἱ μὴ παθόντες πρὸς τιμωρίαν τοῦ βλάψαντος αὐτὸν, δὲν « ἀγανακτοῦσιν ὁμοίως οἱ μὴ ἀδικούμενοι τοῖς ἀδικουμένοις », καὶ τρίτον ἐκ τοῦ ὅτι τὰ δικαστήρια, καί τοι ἐν συνειδήσει πειθόμενα περὶ τῆς ἐνοχῆς ἐγκληματίου τινὸς, δὲν ἐξέρχονται ὅμως τῆς κατὰ γράμμα ἐφαρμογῆς τῶν τοῦ νόμου διατάξεων καὶ μάλιστα τῆς προσελεύσεως δύο μαρτύρων, καὶ ἀφίνουν οὕτω πολλοὺς κακούργους ἀτιμωρήτους. Τοιαῦται εἶνε αἱ ἰδέαι μας, ἀφ' ὧν δὲν ἴσχυσαν οἱ ἀντιλέγοντες νὰ μᾶς ἐξάξωσιν.

Ὁ συστηματικῶς τὴν εὐθύνην ὅλην τῆς ἐπιπολάσεως ἐγκλημάτων ἀποδιδοὺς εἰς μόνην τὴν ἀτέλειαν τῆς ποινικῆς οἰκονομίας καὶ τὸν κακὸν τῆς ἀσυνομίας διοργανισμὸν, καὶ παραδεχόμενος συνάμα ὅτι ἀπὸ 2 περίπου ἔτη μετὰ τὴν ἀγγλικὴν κατοχὴν ἤρξατο αὐξάνον τὸ ἔγκλημα, φρονεῖ ἄρά γε ὅτι ἐπὶ τουρκίας ἦτο ἄλλη καὶ ἐντελεστέρα ποινικὴ οἰκονομία, καὶ καταλληλότερον διωργανισμένη ἀστυνομία, ἢ ὅτι τὰ δικαστήρια ἦσαν ἐντελέστερον κατηρτισμένα καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου ἐγίνετο πληρεστέρα; Μόνη τοιαύτη ὑπόθεσις δύναται νὰ γεννήσῃ παρομοίαν ἰδέαν, ὅτι ἡ ἀτέλεια τῆς ποινικῆς οἰκονομίας καὶ ὁ κακὸς τῆς ἀσυνομίας διοργανισμὸς συνετέλεσαν σήμερον εἰς τὴν πολλαπλασίασιν τοῦ ἐγκλήματος. Ἐὰν οὕτως ἔχῃ (ὅπερ ἡμεῖς ἀποκρούομεν πάσῃ δυνάμει) πῶς δὲν ἀποδεικνύει τοῦτο ὁ φρονῶν οὕτω, ἵνα καὶ εὐκολώτερον πείσῃ τοὺς ἀναγνώστας τῶν ἰδεῶν του ὅτι ἀληθεῖς καὶ ὀρθαὶ εἰσιν αὗται;

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς χθὲς ὁ καιρὸς ἤρξατο νὰ φαίνηται πλέον εὐδιάθετος πρὸς βροχὴν, ἔβρεξε δὲ καὶ ὀλίγον ἐνταῦθα εἰς Λεμησσὸν, καὶ ἴσως περισσότερον εἰς τὰ πέριξ καὶ μάλιστα πρὸς τὸ μέρος τῆς Πάφου. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Κύπρου θὰ ἔβρεξε χθὲς, ψὲς καὶ σήμερον, καὶ μάλιστα εἰς τὴν ἀπὸ Μόρφου μέχρις Ἀμμοχώστου ἀφ' ἑνὸς καὶ Καρπασίας ἀφ' ἑτέρου μᾶλλον παραγωγὸν πεδιάδα, ἐμπερικλείουσαν τὴν Μεσαορίαν τὴν τροφὸν τῆς νήσου. Ἐν τούτοις ὡς πρὸς τὸν καιρὸν ἡμεῖς εἴμεθα αἰσιόδοξοι καὶ εἴθε νὰ μὴ ψευσθῶμεν.

* * *

Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην πλεῖστοι χωρικοὶ, ἀφοῦ εἶδον ὅτι οἱ ἔμποροι καὶ οἱ πολῖται, πρὸς οὓς κατέφευγον ὁσάκις τὰ εὕρισκον στενὰ καὶ ἐδανείζοντο χρήματα καὶ τροφὰς καὶ τὰ λοιπὰ χρειώδη των, ἤρξαντο πλέον νὰ ἀρνῶνται νὰ τοὺς δανείζωσι, κατῆλθον σωρηδὸν καὶ παρουσιάσθησαν εἴς τε τοὺς ἀντιπροσώπους καὶ πολλοὺς πολίτας, κλαίοντες καὶ μαιρολογοῦντες τὴν δεινὴν θέσιν των, εἰς τρόπον ὥστε τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν ἀντιπροσώπων καὶ λαιπῶν φαινομένων ἔγεινεν ἀνάγκη νὰ προσκαλέσωσι τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς τὰς 2 μ. μ. γενικὴν τῶν πολιτῶν συνέλευσιν διὰ νὰ συσκεφθῶσι ποῖα μέσα πρέπει πλέον νὰ μεταχειρισθῶσι πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δυστυχῶν χωρικῶν, τοὺς ὁποίους ἡ δυστυχία τοῦ χρόνου ἀφ' ἑνὸς, ἡ μικρὰ καὶ ἀσήμαντος ἀξία καὶ ἀζήτησία τοῦ πράγματός των ἀφ' ἑτέρου καὶ ἡ πρὸς εἴσπραξιν τῶν φόρων καταδίωξις τῆς κυβερνήσεως ἔφεραν εἰς ἐλεεινὴν καὶ ἀξιοδάκρυτον θέσιν. Συνῆλθον λοιπὸν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἀλληλοδιδακτικοῦ, ἡ δὲ λυπηρὰ καὶ ὄντως ἀπελπιστικὴ ὄψις τῶν χωρικῶν, οἵτινες συνέδραμον καὶ ἐπλήρωσαν κυριολεκτικῶς τὴν εὐρύχωρον τοῦ Σχολείου αἴθουσαν προὐκάλει δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. Ἐν μεγίστῃ λοιπὸν ἡσυχίᾳ καὶ νεκρικῇ σιγῇ ἐκάθησαν καὶ ἠκροῶντο τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁμιλίας τῶν ἀντιπροσώπων-τοῦ κ. Δ. Λ. Νικολαΐδου (προεδρεύοντος τῆς συνελεύσεως) τοῦ κ. Γ. Μαλῆκίδου, τοῦ κ. Ι. Δ. Καρεμφυλάκη καὶ τοῦ κ. Σ. Ν. Φραγκούδη, παρόντος καὶ τοῦ τῶν Ὀθωμανῶν ἀντιπροσώπου Ρασὶτ ἐφένδη. Ἀφοῦ λοιπὸν ἤκουσαν καὶ ἐφώναξαν τὸν πόνον των οἱ δυστυχεῖς χωρικοὶ, ἐξέφρασαν τὴν ἰδέαν

ὅτι θὰ κατέλθωσιν εἰς ὡρισμένην ἡμέραν (τὸ προσεχὲς Σάββατον 5 Δεκ.) ἀρκετοὶ ἐκ πολλῶν χωρίων διὰ νὰ φωνάξωσιν ὁμοῦ τὴν δεινὴν θέσιν των, ἴσως πλέον κεντήσωσι τὰ σπλάγχνα τῆς Κυβερνήσεως καὶ κάμῃ ἐν ἔλεος. Κατόπιν ἐξελέχθη ἐπιτροπὴ συνισταμένη ἐκ τῶν κ. κ. Δημοσθένους Χατζηπαύλου (προέδρου), Γεωργ. Δ. Κακαθύμη, Α. Κ. Παλαιογόγου, Σπύρου Ἀραούζου, Μιχ. Π. Μιχαηλίδου, καὶ τῶν ὀθωμανῶν Φεττὴ ἐφένδη καὶ Χασὰν ἐφένδη, ὅπως σκεφθῇ, συνεννοηθῇ δὲ καὶ μετὰ τῶν ἐπιτροπῶν τῶν ἄλλων πόλεων, αἵτινες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον σχηματίζονται ὡς ἐμάθομεν, ποῖα μέσα πρέπει νὰ μεταχειρισθῇ πρὸς βελτίωσιν τῆς παρούσης τοῦ τόπου καταστάσεως καὶ, ἐν ἀνάγκῃ, νὰ ἐνεργήσῃ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἄλλων εἰς τὴν ἀποστολὴν ἀντιπροσωπίας εἰς Λονδῖνον (ὑπὲρ τοῦ ὁποίου καὶ οἱ χωρικοὶ ἐξεφράσθησαν καὶ εἰς τὸ ὁποῖον θὰ καταλήξωμεν ἐπὶ τέλους, ὡς ἡμεῖς φρονοῦμεν), ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἤρξατο συνεδριάζουσα ἐπὶ τούτῳ καὶ συνεννοουμένη μετὰ τῶν λοιπῶν πόλεων. Ὁ Θεὸς νὰ εὐοδώσῃ τὰ διαβήματά των.

*
* *

Οἱ Πισσούριοι ἐπέδωκαν παρακλητικωτάτην ἀναφορὰν πρὸς τὸν ἐνταῦθα ἀξιότ. Διοικητὴν, παρακαλοῦντες αὐτὸν νὰ τὴν μεταβιβάσῃ εἰς τὴν Α. Ε. τὸν Μ. Ἀρμοστὴν πρὸς ἀναστολὴν τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων κλ., ἧς ἡ ἑξῆς περικοπὴ δύναται νὰ δώσῃ ἰδέαν τινὰ τῆς καταμαστιζούσης αὐτοὺς τε καὶ σύμπαντας τοὺς χωρικοὺς δυστυχίας:

«Μὴ θελήσητε πρὸς Θεοῦ Ἐξοχώτατε νὰ ἀπορρίψητε τὴν ταπεινὴν ἡμῶν αἴτησιν, εὐσπλαχνίσθητε τὰ ἀθῶα τέκνα ἡμῶν, ἅτινα πεινάλεα κλαίουσι πικρῶς πρὸς ἡμᾶς ἀτενίζοντα καὶ ἄρτον αἰτοῦντα. Μὴ θελήσητε νὰ βιάσητε τὴν τῶν φόρων εἴσπραξιν ἀν δὲν ἐπιθυμῆτε νὰ ἴδητε ἀμέσως ἡμᾶς ἐκπατριζομένους καὶ, ἐγκαταλιπόντες τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν εἰς τὴν τύχην των, ζητήσωμεν τὸν ἐπιούσιον ἄρτον εἰς ξένην γῆν».

*
* *

Ὁ πανοσιολογιώτατος ἔξαρχος τοῦ θρόνου Κιτιέων κ. Θεοφύλακτος ἠγνόει ὅλως τὴν ἐκ τῆς Μητροπόλεως ἐκδίωξιν τοῦ πτωχοῦ περὶ τοῦ ὁποίου διελάμβανεν ἡ εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον καταχωρισθεῖσα ἐπιστολή. Ἀφοῦ λοιπὸν ἀνέγνωσε τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνην ἐκαμεν ἀμέσως ἐρεύνας ἐν μεγάλῃ αὐστηρότητι καὶ ἀνεκάλυψεν ὅτι ὁ ὑπηρέτης τῆς Μητροπόλεως αὐτοβούλως ἔπραξε τοῦτο. Τὸν ἐπέπληξε λοιπὸν αὐστηρότατα μετὰ τῆς ἀπειλῆς ὅτι ἐὰν συμβῇ παρόμοιον θὰ τὸν διώξῃ τῆς Μητροπόλεως, καὶ ἐρευνήσας εὗρε τὸν πτωχὸν καὶ τὸν ἐπῆρεν εἰς τὴν Μητρόπολιν νὰ μένῃ μέχρις οὗ εὕρῃ ἐργασίαν ἢ ἀναχωρήσῃ Συγχαίρομεν τὸν Ἀγ. Ἔξαρχον διὰ τὰ καλὰ αἰσθήματά του.

ΠΑΙΔΙΟΝ ΑΠΟΛΕΣΘΕΝ.

Ἀπὸ τῆς 11 Σεπτεμβρίου ἔφυγεν ἐκ Λεμησσοῦ παῖς τις, ἐτῶν 13, Κωνσαντῖνος ὀνομαζόμενος, υἱὸς Γεωργίου Καττίδη ἐκ Λεμησσοῦ. Παρακαλεῖται πᾶς ὁ γνωρίσας αὐτὸν ἢ γνωρίζων τι περὶ αὐτοῦ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ γραφεῖον «Σάλπιγγος» ἢ νὰ φέρῃ τὸν παῖδα καὶ θὰ λάβῃ τὴν ἀμοιβήν του θὰ πληρωθῇ δὲ καὶ τὰ ἔξοδά του.

Ἐκ Λάρνακος.—Θεατρικά. Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐδόθη ὡς εὐεργετικὴ παράστασις ὑπὲρ τῶν ἠθοποιῶν Αἰκατερίνης Κωνσταντίνου, Ἐδμόνδου Φέροτ καὶ Διονυσίου Καυδυλιώτου, τὸ ὡραῖον δράμα τοῦ ἐν Ἀθήναις Γυμνασιάρχου Ἀντωνίου Ι. Ἀντωνιάδου.

Τὸ δρᾶμα τοῦτο ἐγράφη ὑπὸ τοῦ ἐλλογίμου Γυμνασιάρχου εἰς Ἰαμβικὸν διακρίνεται δὲ ἐπὶ ρεύσῃ στιχουργία ὑψηλότητι ἐννοιῶν, μοναδικῶν πλοκῶν, δι' ὃ καὶ ἐβραβεύθη τὸ 1869, εἰς τὸν Βουτζιναῖον διαγωνισμόν.

Τὸ προσωπικὸν ἐν γένει τοῦ θιάσου ὑπεκρίθη μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸ φυσικότητος, ἰδίως ὁ Κύριος Ν. Καρδοβίλλης ὡς Κρῖσπος ἀνεβίβασε τὸν κλεινὸν συγγραφέα εἰς Ζενίθειον δόξαν.

Ὑπὸ τὸν πέπλον τοῦ ὑποβολείου ἐκρύπτετο ὁ εὐεργετούμενος Κύριος Ἐδμόνδος Φέροτ, ὅστις χθὲς τὸ ἑσπέρας ὡς Τέρπανδρος, ὑπεκρίθη ὡς ἄρχων ἑλληνικῆς σκηνῆς. Ὁ νεαρὸς οὗτος ἠθοποιὸς ὡς φαινὸν ἄστρον ἀνέτειλεν εἰς τὸν ὁρίζοντα τῆς Ἑλληνικῆς Σκηνῆς, καὶ τὸ διάδημά του ἐπ' αὐτῆς παρέχει πᾶσαν πιθανότητα ὅτι θὰ μεταβληθῇ εἰς Ἥλιον, ὅστις θὰ λάμψῃ μετ' οὐ πολὺ καὶ φωτίσῃ καὶ τὰ ἀπώτατα σκηνικὰ βάθη.

Τὸ Σαιξπήρειον δρᾶμα ὁ «Ἔμπορος τῆς Βενετίας» ἐπαίχθη τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Θιάσου. Ἐν τῷ δράματι τούτῳ πρωταγωνιστοῦν πρόσωπον φαίνεται τὸ τοῦ Σαύλοκ, τὸ ὁποῖον ὑπεκρίθη ὁ κ. Γ. Χρυσάφης ὅστις ἦτο ἀληθὴς Ἰσραηλίτης,. Οὐδέποτε ὑπεκρίθη τοσαύτην ὑποκρισίαν μὴ διαφέρουσαν τοῦ φυσικοῦ κατὰ ἓν ἰῶτα, δι' ὃ καὶ δικαίως τὸ ἀκροατήριον ἦτο κεχυμένον εἰς ἀενάους χειροκροτήσεις καὶ Εὖγε.

Αὔριον ἑσπέρας δίδεται ἡ τελευταία συγδρομὴς καὶ εὐεργετικὴ ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου Λάρνακος ὁ «Ἐξόριστος τῆς Σιβηρίας» καὶ ὁ Θίασος ἀναχωρεῖ τὴν προσεχῆ τρίτην διὰ τοῦ Αὐστριακοῦ εἰς Πόρτο Σαΐτ.

Εὐχόμεθα αὐτῷ αἴσιον πλοῦν.

«Φυσίγναθος»

Ἐκ Καρπασίου.—Ὅτε τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν ἠγέρθησαν οἱ δυστυχεῖς χωρικοὶ καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν κεκαλυμμένον ὑπὸ νεφῶν καὶ τὸν εὐνοϊκὸν πρὸς βροχὰς νότιον ἄνεμον νὰ πνέῃ «δόξα τῷ Θεῷ» ἐφώναζον καὶ ἔτρεχον εἰς τὰς ἐκκλησίας νὰ προσευχηθῶσι μὲ τὰς ἐλπίδας εἰς τὴν καρδίαν καὶ τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χείλη, ἤρχισε δὲ καὶ νὰ πίπτῃ λεπτοτάτη βροχὴ, ἡ ὁποία ἐξηκολούθησεν ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέμενον δ' ἐναγωνίως καὶ μετὰ καιομένων καρδιῶν νὰ ἴδωσι ραγδαίας βροχὰς καὶ ποταμοὺς νὰ δροσισθῇ ἡ ψυχή των, πλὴν αἴφνης ὁ καταστροφεὺς βορρᾶς πνεύσας ἀπερρόφησε καὶ ὑγρασίαν καὶ νέφη, κατεξήρανε δὲ πάλιν καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς ἣν μόλις ἡ βροχὴ διεπέρασε κατὰ 2 δάκτυλα. Τὴν Δευτέραν λοιπὸν πρωὶ ἠγέρθησαν καὶ πάλιν οἱ χωρικοὶ λυπημένοι καὶ μὲ χεῖλη ξηρὰ, κλαίοντες καὶ ὀδυρόμενοι πρὸ τῆς ἐπαπειλούσης αὐτοὺς καταστροφῆς. Τὴν Τρίτην ἤρχισε νὰ πνέῃ βορειοανατολικὸς ἄνεμος, ὅστις σχηματίζει καὶ διαλύει τὰ νέφη, ἐκόπασε δὲ ὀλίγον τὴν Παρασκευὴν (20). Ὁ αὐτὸς καὶ πέρυσιν ἄνεμος ἔπνεε, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι εὐκόλως ἐφέτος σχηματίζονται τὰ νέφη πλὴν καὶ εὐκόλως διαλύονται. Οἱ γεωργοὶ τῶν μερῶν τούτων καὶ κατὰ Ἰανουάριον ἐὰν σπείρωσι καὶ ἐξακολουθήσουν, ἐννοεῖται, βροχαὶ ἐγκαίρως, εἶνε πεπεισμένοι ὅτι δύνανται νὰ γείνῃ καὶ καλὴ εὐτυχεία, πλὴν ὅσον ἀφορᾷ τὰ ζῶα ἀπηλπίσθησαν καθ' ὁλοκληρίαν, διότι ἀδύνατον νὰ συντηρηθῶσιν, ἤρχισαν δὲ καὶ νὰ ἀποθνήσκωσι σωρηδὸν, καὶ μάλιστα μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ὅταν λείψῃ καθ' ὁλοκληρίαν τὸ ἄχυρον τὸ ὁποῖον ἔδωκε πρὸς αὐτοὺς ἡ Κυβέρνησις, δὲν θὰ μείνῃ ζῶον. Τὰς ἀγριοκυνάρας, τὰς ἀγρόστας τὰς συνήθροισαν καὶ τὰς ἐτάγισαν πρὸ πολλοῦ, ὡς καὶ τὰ φύλλα τῶν συκαμινεῶν, τῶν συκῶν καὶ πολλῶν χαρουπεῶν. Ἐὰν ὁ μὴ γένοιτο παρέλθωσιν ἀκόμη 15-20 ἡμέραι καὶ δὲν βρέξῃ νὰ χορτάσῃ, τετέλεσται πλέον. Ἀλοίμονον εἰς τοὺς δυστυχεῖς γεωργούς. Ἡ καταστροφὴ εἶνε τόσον μεγάλη ὥστε χεὶρ ἰσχυροτάτη ὡς ἡ Κυβερνητικὴ δύναται νὰ μετριάσῃ αὐτήν. Ἄλλως θὰ ἐρημωθῇ ἡ Καρπασία καθ' ὁλοκληρίαν. Ὁ Θεὸς νὰ γείνῃ ἵλεως.

Μεγάλην ἐντύπωσιν προξένησεν ἐνταῦθα εἰς τοὺς χωρικοὺς, μαθόντας ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Σουλτάνου ἀπέστειλεν εἰς Ἄγκυραν 600 χιλ. κοιλὰ σίτου ὅπως διανεμηθῇ εἰς τοὺς πτωχοὺς. Ἠπόρησαν πῶς ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις, ἥτις καθ' ἃ μανθάνουν δὲν ἔχει νὰ πληρώσῃ τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπαλλήλων της, ἔκαμε μίαν τοιαύτην βοήθειαν ἐνῷ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις, ἡ πλουσιωτέρα ἁπασῶν, διένειμε ποσὸν ἀχύρου σίτου καὶ κριθῆς ἀνάξιον λόγου εἰς 14 χωρία μόνον καὶ μὲ ἔγγραφα ὅτι θὰ πληρωθῇ τὴν ἀξίαν των, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπέγραψεν ἀλληλεγγύους ὅλους ἑκάστου χωρίου.

*

Ἐκ Βαρωσίων.—Ἡ βροχὴ τῆς Κυριακῆς (15) ἦτο καὶ ἐνταῦθα γενικὴ πλὴν μόλις κατῆλθε τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς 2-3 δακτύλους. Τὴν κατόπιν ὅμως Τετάρτην προσηυχήθησαν οἱ Ὀθωμανοὶ τῆς Ἀμμοχώστου ὡς ἑξῆς: Ἔλαβον 72,000 μικροὺς λίθους, τοὺς ἔβαλλαν εἰς τέσσαρας σάκκους καὶ ἀνεγίνωσκον ἐπ' αὐτῶν ἕκαστος προσευχήν τινα ἐκ τοῦ κορανίου μέχρι τῆς ἐπιούσης Πέμπτης καὶ κατόπιν ἔρριψαν αὐτὰς εἰς τὴν θάλασσαν. Τὴν αὐτὴν λοιπὸν ἑσπέραν ἔγεινε ραγδαία βροχὴ ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰ πέριξ χωρία ὥστε σχεδὸν ἐχόρτασε καὶ οἱ γεωργοὶ ἤρξαντο δραστηρίως τῆς σπορᾶς.

*

Ἐκ Κορμακίτου.—Κακοῦργος χεὶρ ἐπυρπόλησε κατ' αὐτὰς τὰς μάνδρας τοῦ Κουμῆ Μιχαὴλ ἐκ Κορμακίτου εὑρισκομένας εἰς τὴν παραλίαν. Ἄγνωστος εἰσέτι ὁ αὐτουργός. Ἡ ζημία ἀνέρχεται εἰς 40-50 λίρας.

Α. Μ.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΠΛΟΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΟΚΤΑΗΜΕΡΟΝ.

«Ἀφροδίτη» ἐξ Ἀλεξανδρείας μὲ 592 περίπου σάκκους ἄλευρα καὶ 400 περίπου κῶλα διάφορα.—«Οὐσεὶν Ἰμπραχὶμ» ἐξ Ἀλεξανδρείας 222 σ. ἄλευρα, 209 σ. πίτυρα καὶ 22 σ. Κουκκία. (μὲ ἀβαρίαν).—«Κλεοπάτρα» ἐξ Ἀλεξανδρείας 693 σ. ἄλευρα, 100 σ. σῖτον, 753 κῶλα διάφορα.—«Saade» ἐξ Ἰόππης, 470 κοιλὰ ρόβι καὶ 320 κοιλὰ σῖτον.—Ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Tispatch,» 132 βαρ. πύρραν καὶ 300 κῶλα διάφορα.—«Μαυροῦκα» ἀπὸ Ἄκρη 1000 κοιλὰ ρόβι. —«Μαλία» Σοῦρι, 5000 ὀκ. ἄχυρα.—«Ναάμη» Βηρυτοῦ, 150 βαρ. καὶ κιβώτ. ἐλαιόλαδον καὶ 380 κῶλα διάφορα.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ.

«Rospero Rassetto» δι' Ἀγγλίαν μὲ 1626 περίπου καντ. χαλεπ. χαρούπια.—«Φιλανθρωπία» δι' Ἀλεξάνδρειαν μὲ οἰνοπνεύματα.—«Ἀδελφότης» κενή.

Εἰς Λάρνακα.

23]5 Δεκ.—Τὸ Ἰταλικὸν πλοῖον «Ἀγκολίνα Μάσσα» χωρητικότητος τόννων 365 ἀφίχθη σήμερον πρὸς παραλαβὴν τοῦ φορτίου του εἰς χαρούπια, καὶ ἀναχωρεῖ αὔριον κατευθυνόμενον εἰς Μεσόγειον καὶ Ἀγγλίαν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Αἱ καταχρήσεις τοῦ Οὐίλσωνος γαμβροῦ τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας θὰ ἐπιφέρωσιν, ἴσως δὲ καὶ ἐπέφερον τὴν πτῶσιν αὐτοῦ τοῦ προέδρου, τοῦ γηραιοῦ Γρεβύ. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι τοιαῦται καταχρήσεις εἶνε πρωτάκουστοι καὶ μάλιστα εἰς τὴν Γαλλίαν, δικαίως δὲ θεωροῦσιν ἔνοχον ἀσυγγνώστου ἀδυναμίας τὸν Γρεβὺ κλείσαντα ἐπὶ ἔτη τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὰς παρεκτροπὰς τοῦ γαμβροῦ του. Τὸ μέγαρόν του εἶχε καταστῆ ἑστία πάσης κερδοσκοπίας καὶ διαφθορᾶς, δὲν ἦτο δὲ δυνατὸν νὰ ἠγνόει τὰ διαπραττόμενα ἐν τῷ οἰκῷ του σχεδὸν ὑπὸ τὰ ὄμματά του, διότι ἡ σκανδαλώδης διαγωγὴ τοῦ γαμβροῦ του κατηγγέλθη πολλοῦ ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων. Μία ἔτι ἀπόδειξις ὅτι πρὸ παντὸς ἄλλου ὁ τύπος λαμβάνει γνῶσιν παντὸς πράγματος μ' ὅσην μυστικότητα καὶ ἂν καλύπτηται τοῦτο.

Πρὸς τὰ ἐσωτερικὰ ταῦτα τῆς Γαλλίας πράγματα ἐστράφη τὸ βλέμμα παντὸς πολιτικοῦ, καὶ εἰς ταῦτα κυρίως ἀποδίδεται ἡ ἀφορμὴ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Τσάρου εἰς Βερολῖνον, ἥτις συνετέλεσεν ὡς φαίνεται ὄχι ὀλίγον ὅπως διασκεδασθῇ ἐν μέρει δι' ἀμοιβαίων ἐξηγήσεων ἡ μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ρωσσίας ψυχρότης. Ὁ Τσάρος προσεκάλεσε δι' ἑνὸς τῶν ὑπασπιστῶν του τὸν Βισμαρκ, ἤρξατο δὲ νὰ παραπονῆται ὅτι ἡ γερμανικὴ πολιτικὴ κατεπολέμησε τὴν Ρωσσίαν ἐν τῷ βουλγαρικῷ ζητήματι, ὡς ἀποδεικνύουσιν αἱ

ἐν ταῖς χερσί του ἐπιστολαὶ καὶ ἐκθέσεις αὐτοῦ τοῦ Βίσμαρκ· ἀλλ' ὁ Βίσμαρκ ἀπέδειξεν ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ αὗται καὶ ἐκθέσεις ἦσαν πλασταὶ ἀπὸ τῆς πρώτης λέξεως μέχρι τῆς τελευταίας καὶ ὅτι ἡ σκευωρία ἐχαλκεύθη ὑπὸ τῶν ὀρλεανιστῶν (εἰς οὓς ἀνήκει καὶ ὁ Κόβουργος) πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν σχεδίων τοῦ φιλοπολέμου ἐν Εὐρώπῃ κόμματος. Τοιαῦτα τέλος πάντων ἀνεκοινώθησαν μετὰ πάσης αὐθεντείας ὑπὸ ἡμιεπισήμου ἀνταποκριτοῦ τῆς «Ἐφημ. τῆς Κολωνίας» βεβαιοῦντος μάλιστα ὅτι τῆς ἀνευρέσεως καὶ τιμωρίας τῶν πλαστογράφων θὰ ἐπιληφθῇ προσεχῶς ἡ εἰσαγγελεία. Ὁπωσδήποτε ὁ Τσάρος ἀπεχωρίσθη τοῦ ἀρχικαγκελαρίου εὐμενέστερον, ὡς ἀπέδειξεν ἡ ὑπὲρ αὐτοῦ πρόποσις κατὰ τὸ ἐν τοῖς ἀνακτόροις γεῦμα.

—Ὁ κερδοσκόπος Βαλδάπφελ ἐκίνησεν εἰς τὸ δικαστήριον τῆς Πέστης ἀγωγὴν ἐπὶ ἀποζημιώσει κατὰ τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου, ὅτι περιοδεύων τὴν Βουλγαρίαν ἕνεκεν τραπεζιτικῶν ὑποθέσεών του ἐπεφορτίσθη ὑπὸ τοῦ Κόμητος Ζίχη νὰ ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ Κοβούργου καὶ ὅτι ἐδαπάνησε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον χρήματα, λαβὼν παρὰ τοῦ πρίγκηπος μόνον τρισχίλια φράγκα ἐνῷ αὐτὸς ἐδαπάνησεν εἰς ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τὰ διπλάσια. Πλὴν τὸ δικαστήριον τοῦτο ἐκηρύχθη ἀναρμόδιον ἐπὶ λόγῳ ὅτι ὁ πρίγκηψ, καθὸ ἡγεμὼν ξένου κράτους, ἀπολαύει τοῦ προνομίου τῆς ἐτεροδικίας. Τὸν Βαλδάπφελ παρώξυνεν ἰδίως ἡ ὑπὸ τῆς βουλγαρίκης κυβερνήσεως ἀνάκλησις τοῦ δοθέντος αὐτῷ δικαιώματος τῆς ἐκδόσεως λαχείου τοῦ Βουλγαρικοῦ Ἐρυθροῦ σταυροῦ. Διὰ διατριβῆς ἐν τῷ Πεσταίῳ Λόϋδ ἀνεκοινοῦται ὅτι ἡ παραχώρησις ἀνεκλήθη, διότι ἠρνήθη νὰ δώσῃ εἰς τὸν πρώην ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν Νάσσεβιτς χίλια εἰκοσάφραγκα. Πληρεστέρας ἀποκαλύψεις θὰ περιέχῃ φυλλάδιον, ὅπερ θὰ ἐκδοθῇ προσεχῶς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀγορὰ ἑνὸς θρόνου» καὶ ὅπερ θὰ ἀφηγηθῇ ὅλην τὴν ἱστορίαν τῆς ἐκλογῆς τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Εἰς τὰ κρασία ὑπάρχει μεγάλη ἀζήτησία ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τοῦτο δὲ ἐπαυξάνει δυστυχῶς τὴν ἀνέχειαν καὶ καταστροφὴν τοῦ ἀπηνθρακωμένου πλέον χωρικοῦ μας. Τούτου ἕνεκεν καὶ ὑπετιμήθησαν τὰ κρασία ὡς κατωτέρω φαίνεται.

Κρασὶ ἄπισσα	γρ.	110—135
τὰ σμήθη	»	80—132
τὰ κόκκινα γερὰ	»	70— 90
τὰ χαλασμένα	»	20— 32
βακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ.		40— 42
σταφίδες ξηραὶ ἡ ὀκ. παρ.		45— 46
» βρασταὶ	»	40— 42
σῖτος τὸ κοιλὸν γρ.	»	24— 25
κριθὴ	»	13— 17
ὄροβος	»	26— 28
ἄχυρον ἡ ὀκ. παρ.		18— 22
Χαρούπια νέας εἰσοδίας γρ.		87— 88

τὸ χαλεπ. καντάρι εἰς τὰς ἀποθήκας.

(*Μὲ λίρας Ἀγγλίας 132*)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸ Φαρμακεῖον κ. Κ. Μετάλλα, ὁδὸς ἁγ. Ἀνδρέου ὑπ' ἀρ. 105 εὑρίσκονται διάφορα μυρωδικὰ ἤτοι Κολόνιαι Λεβάνται Βινέγγρ καὶ διάφορα Ἐξτρὲ διὰ μανδύλια. Προσέτι ὕδωρ Μποτὸ διὰ τοὺς ὀδόντας ἄριστον χονδρικῶς καὶ λιανικῶς. Οἶνοι τῆς Κίνας (Laroche), σκευασία Κ. Μετάλλα, προπαρασκευασμένοι ἐκ τοῦ καλλιτέρου οἴνου (κρμανταρίας) καὶ διὰ προσθήκης τονοτικῶν οὐσιῶν κατ' ἔγκρισιν τοῦ ἰατροῦ κ. Γ. Διαγκούση. Σιρόπι Ἰωδιούχου σιδήρου κατὰ τὴν συνταγὴν Blucad. Πρόσφατον κινίνην ἀρίστην ἐκ τῶν ἀνεγνωρισμένων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης καὶ ἄλλα διάφορα ἀπόθετα (Specialites). Κηλεπιδέσμους διὰ παιδία καὶ ἄνδρας καὶ διὰ τὸν ὀμφανὸν καὶ πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμάς.

Οἱ ἀξιότιμοι πολῖται καὶ ἡ πελάται τοῦ φαρμακείου τούτου εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσι μετὰ πόσου ζήλου, προθυμίας, καθαριότητος, ταχύτητος καὶ ἀκριβείας ὁ κ. Κ. Μετάλλας ἐκτελεῖ πᾶσαν συνταγήν, καὶ πρὸ πάντων, περὶ τῆς εὐθηνίας τῶν φαρμάκων, διὸ περιττὴ ἀποβαίνει πᾶσα περὶ τούτου σύστασις.

Ὅστις θέλει νὰ ῥάπτῃ μὲ λινὴν κλωστὴν ἐν πλήρει πεποιθήσει περὶ τῆς στερεότητος καὶ ὁμαλότητός της, ἀς δράμῃ καὶ προμηθευθῇ ἐκ τῶν πρωτίστης καὶ μοναδικῆς ποιότητος καρουλίων διὰ ραπτομηχανὰς, ἐξ ὧν ὁ κ. Ἀλέξανδρος Λαμπῆς ἐπρομηθεύσατο ἐσχάτως εἰς τὸ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὁδὸν «Πατρικίου» ἀγορὰν «Μπιλιάρδου» καὶ ὑπ' ἀρ. 7. κατάστημά του· Τὸ μῆκος τῆς κλωστῆς ἑκάστου καρουλίου εἶνε 200 ὑαρδῶν, ἡ δὲ τιμὴ χονδρικῶς μὲν σελλ. 1 πενν· 2 τὴν δωδεκάδα, λιανικῶς δὲ 30 παρ. ἕκαστον. Οἱ δοκιμάζοντες αὐτὰ πείθονται περὶ τῆς ἀξίας των.

13. ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

Τὰ κυριώτερα ἱστορικὰ γεγονότα.

(συνέχεια)

Ἔτη

πρὸ Χριστοῦ.

91. Ὁ πόλεμος τῶν συμμάχων (ὁ Συμμαχικὸς λεγόμενος) κατὰ τῶν Ρωμαίων.

90. Ὁ Σύλλας (ρωμαῖος) κατατροπόνει τοὺς Μάρσους, Πελιγνεῖς, Σαμνίτας κλ.

89. Ἄρχεται ὁ πρὸς Μιθριδάτην βασιλέα τοῦ Πόντου Πόλεμος τῶν Ρωμαίων.

88. Ὁ Μιθριδάτης ἡττᾶται ὑπὸ τοῦ Σύλλα.

83. Ὁ Σύλλας νικᾷ τὸν Μορβανόν.—Τὸ Καπιτώλιον πυρπολεῖται.

82. Ὁ Σύλλας ἀναγορεύεται διαρκὴς δικτάτωρ, καὶ ἄρχεται τῶν τρομερῶν αὐτοῦ προγραφῶν.

80. Ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ κάμνει τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐκστρατείαν.

79. Ἡ πρώτη τοῦ Κικέρωνος, περιφήμου ῥήτορος Ρωμαίου, περὶ Ρωσκίου ὁμιλία.

78. Ὁ Σύλλας γυμνοῦται πάσης ἐξουσίας καὶ ἀποθνήσκει.

77. Ὁ Σερτέριος ὁπαδὸς τοῦ Μερίου καταφυγὼν ἐν Ἱσπανίᾳ μετὰ τὴν παγτοδυναμίαν τοῦ Σύλλα, κατέστη ἐκεῖ ἀνεξάρτητος, ἑνώσας εἰς τὸ μέρος του τοὺς λαοὺς τῆς χερσονήσου ταύτης, πρὸ πάντων τοὺς Λυσιτανοὺς, ἡνώσε τὴν Ρωμαϊκὴν Γαλατίαν, καὶ διεξήγαγεν ἤδη τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Γαλατῶν καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ Μετέλλου καὶ Πομπηίου, συμμαχήσας καὶ μετὰ τοῦ Μιθριδάτου.

75 Ὁ Νικομήδης ὁ Γ'. βασιλεὺς τῆς Βιθηνίας ἀποθνήσκων ἀφίνει διὰ διαθήκης τὸ βασίλειόν του εἰς τοὺς Ρωμαίους.

73. Ὁ Σερτέριος δολοφονεῖται ὑπὸ τοῦ Περπέννα, στρατηγοῦ αὐτοῦ.

72. Ὁ Λούκουλλος ἐτανειλημμένως νικᾷ τὸν Μιθριδάτην καὶ καθιστᾷ τὸ βασίλειον τοῦ Πόντου Ρωμαϊκὴν ἐπαρχίαν.

70 Ὁ Κράσσος καὶ ὁ Πομπήιος ἐκλέγονται ὕπατοι ἐν Ρώμῃ.

69. Ὁ στρατηγὸς τῶν Ρωμαίων Λούκουλλος ἐνίκησε τὸν Μιθριδάτην, βασιλέα τοῦ Πόντου, καὶ Τιγράνην βασιλέα τῆς Ἀρμενίας.

66. Ὁ στρατηγὸς τῶν Ρωμαίων Πομπήιος ἐνίκησε τὸν Μιθριδάτην καὶ κατέκτησε τὴν Κολχίδα. Κατέκτησε δὲ καὶ τὴν Ἀλβανίαν καὶ τὴν Ἰβηρίαν. δηλ. τὴν σημερινὴν Ἱσπανίαν.

—Ὁ τῶν Ρωμαίων στρατηγὸς Μέτελλος κατέκτησε τὴν Κρήτην.

65. Νῖκαι τοῦ Πομπηίου.—Οὗτος κατέκτησε τὴν Συρίαν.

—Ὁ Μιθριδάτης καταφυγὼν εἰς τὸν Βόσπορον ἔνθα ἐβασίλευεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Μαχάρης, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ διεγείρῃ κατὰ τῆς Ρώμης νέον πόλεμον, διέταξεν ἕνα τῶν Γαλατῶν στρατιωτῶν νὰ τὸν φονεύσῃ, ἵνα μὴ πέσῃ ζῶν εἰς τοὺς Ρωμαίους.

63. Ὁ Κικέρων ἐξελέχθη ὕπατος.

62. Ἡ συνομοσία τοῦ Κατιλίνα, ἀνακαλυφθεῖσα καταπνίγεται ἐν Ρώμῃ ὑπὸ τοῦ Κικέρωνος.

61. Ὁ Πομπήιος εἰσέρχεται εἰς Ρώμην ἐν θριάμβῳ.

60. Ἡ ἑκατοστὴ ὀγδοηκοστὴ Ὀλυμπιάς.

59. Ἐσυστήθη ἡ πρώτη Τριανδρία, συγκειμένη ἐκ τοῦ Πομπηίου, Καίσαρος καὶ Κράσσου.

—Ὁ Καίσαρ προτείνει νέον περὶ διανομῆς γαιῶν νόμον.

58. Κλωνίθιος ὁ δήμαρχος ἐπιτυγχάνει τὴν ἐξορίαν τοῦ Κικέρωνος.

57. Ὁ Μάρκος Κάτων Πόρσιος καταλαμβάνει τὴν νῆσον Κύπρον καὶ ὑποτάσσει αὐτὴν εἰς τοὺς Ρωμαίους. Εἰσελθὼν οὗτος εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ ἕνεκα φόβου δηλητηριασθέντος Πτολεμαίου βασιλέως τῆς Κύπρου ἐν Σαλαμῖνι, ἔμεινεν ἔκθαμβος πρὸ τῆς περὶ αὐτὸν πολυτελείας· κύπελλα, φιάλαι καὶ δοχεῖα πολυτελέστατα, τράπεζαι ἐξ ἀπέφθου χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, πορφύραι βαρύτιμοι, ἔξαλλος καὶ βασιλικὸς ὄντως πλοῦτος περιέβαλλον χαίροντα καὶ ἐξιστάμενον τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς πενομένης Ρώμης, ὅστις μετεποιήσατο τὰ πάντα εἰς χρυσὸν καὶ ἄργυρον, ἀξίας πεντακοσίων χιλιάδων ταλάντων (κατὰ τὸν Πλούταρχον 7 χιλ.) Τὸ φορτίον τοῦτο ἀπεκομίσθη εἰς Ρώμην ἐντὸς τριῶν νηῶν, τεθέντων σημαντήρων ἐκ φλοιοῦ ἐπὶ τῶν κιβωτίων ὅπως ἐν περιπτώσει ναυαγίου, ἐπιπλεόντων τῶν σημαντήρων, ὑποδείκνυται ἡ θέσις ἔνθα ἤθελον καταποντισθῆ. Ἀπολογούμενος ὁ Κάτων οὗτος πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ Κλαυδίου ἐκτοξευθείσας κατ' αὐτοῦ συκοφαντίας, «Ἐκομισάμην-εἶπεν-ἐκ Κύπρου τοσοῦτον χρυσὸν, ὅσον δὲν ἠδυνήθη νὰ συλλέξῃ ὁ Πομπήιος ἐκ τῆς Ἀνατολῆς ὅλης ὑποχειρίσας ἐπαρχίας καὶ βασίλεια!!». Οὕτως ἡ Κύπρος ὑποταχθεῖσα εἰς τὴν Ρώμην κατέστη πραιτωριανὴ ἐπαρχία ὑπὸ τὸν πραίτορα Κάϊον Σίξτιον.

55. Ὁ Καῖσαρ διαβὰς τὸν Ρῆνον κατεπολέμησε τοὺς Γερμανοὺς, ἐπιβιβάζεται δὲ εἰς Βρεττανίαν μικρὰν ποιήσας ἐπιδρομήν.

54. Ὁ Καῖσαρ εἰσβαλὼν εἰς τὴν Βρεττανίαν τὸ δεύτερον κατακτᾷ μέρος τῆς χώρας.

53. Ὁ Κράσσος νικηθεὶς ὑπὸ τῶν Πάρθων ἐφονεύθη ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Σουρένα, ἔνθα ὑπῆγεν ἵνα συνάψῃ εἰρήνην. Ὁ δολίως φονεύσας αὐτὸν ἦν στρατηγὸς τοῦ Ὀρόδου, βασιλέως τῶν Πάρθων.

(ἕπεται συνέχεια)

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάλπιγγος»